

HOOGST MERKWAARDIG

Havank Nieuwsbrief

Officieel orgaan van de

Stichting Mateor

Inhoud

Havankdag 2020 afgelast	<i>Het bestuur</i>	3
Nieuwtjes	<i>Frank van der Voordt</i>	3
In memoriam Wim van Eyle		
	<i>Kees Aarts, Joost Rövekamp, Frank van der Voordt</i>	4
Dankwoord van de Vriend	<i>Wiebe Adema</i>	6
À propos de vorige nieuwsbrieven	<i>Marcel Versteeg</i>	6
Danier in Cagnes-sur-Mer	<i>Hans van Schooten m.m.v. Daan Jippes</i>	7
Gedachten over “Menuet te Middernacht”	<i>Henk Roodbergen</i>	12
Redactiecommissie	<i>Het bestuur</i>	16
Het Kerstfantoom van Wroxton Abbey	<i>Frank van der Voordt</i>	16
Beeldje van ‘De Schaduw’ onthuld	<i>Joost Rövekamp</i>	18
Daarom, Leeuwarden!	<i>Adrie de Vlieg</i>	19
De oerversie van het Schaduw-silhouet	<i>Jan Bommerson</i>	20
Een volgende keer weer beter	<i>Frank van der Voordt</i>	27
Triviantspel	<i>Hans van Schooten</i>	28
Help!... ik kom er niet meer uit!...	<i>Havank</i>	29
Help!... ik kom er niet meer uit!...	<i>Marcel Versteeg</i>	30
Hotelletje zoeken	<i>Marcel Versteeg</i>	32
Gretig alsof het de nieuwe Havank is	<i>Marcel Versteeg</i>	40
Colofon		<i>binnenzijde achterkaft</i>

Havankdag 2020 afgelast

Het bestuur

Het bestuur heeft zich genoopt gevoeld te besluiten de Havankdag, die gepland stond op 20 juni 2020, geen doorgang te laten vinden. Het van overheidswege opheffen van diverse beperkingen per 1 juni 2020 doet daar niets aan af. Het reizen per openbaar vervoer is voorlopig geen pretje (los van het feit of het bezoeken van de Havankdag wel als “essentiële verplaatsing” telt), meerijden van en naar de begraafplaats kan nauwelijks, het zaaltje dat we gereserveerd hadden is afgezegd door de uitbater, en een maaltijd met anderhalve meter tussenruimte of plexiglas schotten kan toch bezwaarlijk “luisterrijk” genoemd worden. Daarbij komt dat het merendeel van onze vaste bezoekers (en vermoedelijk van al onze donateurs) qua leeftijd duidelijk tot de risicogroep behoort.

Kortom, wij wachten op betere tijden. Zodra we veilig en verantwoord bijeen kunnen komen, begint de klok wat ons betreft weer te tellen.

Nieuwtjes

Frank van der Voordt

In Moors Magazine is een artikeltje is verschenen over “Havank als strip”. Het staat op: <https://www.moorsmagazine.com/cartoons/strips/havank-als-strip/>

Flip van Doorn meldde in zijn rubriek “Het mooiste Nederland” in *Trouw* van 7 december 2019 het verschijnen van *Leesbaar Friesland*, deel vier in de serie *Leesbaar Laagland* (<https://leesbaarlaagland.nl>). Wij citeren de site: “*Leesbaar Laagland* maakt kleurrijke, typografische plattegronden van steden, dorpen en provincies – geheel opgebouwd uit literaire citaten, afkomstig uit romans, gedichten, verhalen en liederen van Nederlandse en buitenlandse auteurs. De citaten staan precies op de straat of de streek waar ze over gaan”.

Het Zaailand te Leeuwarden is ingetekend met een (geknipt) citaat uit Havanks *Circus Mikkenie*: “Het Zaailand is een plein [...] in het hart van de stad Leeuwarden. Het is een vaag en hopeloos soort van plein, feitelijk alleen maar geschikt om er een circus neer te zetten, of de kermis”.

Kort voor het ter perse gaan vernamen wij dat Bettie Elias de Schaduwprijs gewonnen heeft met *Het tuinfeest*, en Dominique Biebau de Gouden Strop met *Russisch voor beginners*.

In memoriam Wim van Eyle

Kees Aarts, Joost Rövekamp, Frank van der Voordt

Op 29 november 2019 overleed onze donateur Wim van Eyle. Zijn belangstelling besloeg meer dan Havank alleen, zodanig zelfs dat *De Volkskrant* van maandag 30 december 2019 een vijf-koloms artikel aan hem wijdde. Wij reproduceren het in fac-simile, zij het noodgedwongen broksgewijs, hieronder en hiernaast.

Zijn misdaadcollectie had hij aan de Koninklijke Bibliotheek geschonken; zijn Vlaamse detectives zijn ondergebracht in de Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience.

Wim was donateur (zelf zei hij “lid van de Stichting NV Mateor”) sinds juli 2001. Hij bezocht enkele malen de Havankdag; zijn weduwe Stella Oude Elferink had daar nog mooie herinneringen aan en kijkt er met veel plezier op terug. Zij is voornemens de resterende Havank-verzameling over te dragen aan de Stichting Mateor zodra dat veilig en verantwoord is.

HET EEUWIGE LEVEN WIM VAN EYLE 1936-2019

Superverzamelaar voor wielerschrijvers

Wim van Eyle

Hij richtte het bureau Interview op en stortte zich daarna op zijn passie: verzamelen. Van informatie over jazz, wielrennen, schaatsen en misdaad.

Hij was een van de oprichters van marktonderzoeksbureau Interview, liet zich uitkopen en stortte zich op zijn passie: verzamelen. Wim van Eyle werd een superverzamelaar van informatie over jazz, wielrennen, schaatsen, en Nederlandse misdaadverhalen, vooral die van Havank, pseudoniem voor Hans van der Kallen.

‘Als je bij hem kwam, vlak bij Den Helder, en vroeg om een foto van een niet zo bekende wielrenner, kwam hij binnen een minuut terug met een map vol foto’s. Iedereen die een boek schreef over deze sport kon niet om zijn archief heen’, zegt Fred van Slogteren, auteur van onder andere de biografieën over Jan Raas, Jan Janssen, Peter Post en Joop Zoetemelk.

Van Eyle overleed 29 november op 83-jarige leeftijd. Hij was voor Van Slogteren een dierbare vriend. Ook Van Eyle was wielerschrijver. Hij schreef vele boeken, waarvan *Een Eeuw Nederlandse Wielersport*

een klassieker is geworden. Tien jaar geleden droeg hij zijn wielarchief over aan een museum in oprichting in Oldenzaal. Van Slogteren: ‘Maar dat bleef in oprichting. De verzameling, verpakt in tientallen dozen, heeft daardoor jarenlang in een loods in Duitsland gelegen. Nu is die voor een deel in het bezit van het wielermuseum in het Belgische Roeselare. Een ander deel behoort toe aan het Hennie Kuiper Museum in Dene-kamp. Doodzonde, want het was Van Eyles wens dat het bij elkaar zou blijven.’

Het Nederlandse jazzarchief nam een deel van zijn jazzverzameling over. ‘Dat was het gedeelte dat met de Nederlandse jazz te maken had’, zegt zijn echtgenote Stella Oude Elferink. Zijn collectie misdaadliteratuur, die hij zelf in kaart had gebracht in zijn *Lexicon van Misdadauteurs*, was uniek. Zo bezat hij een zeldzaam exemplaar van *De leproos van Molokai*, een van de vier titels in de thrillerserie die

Willem Frederik Hermans in 1945 publiceerde onder het pseudoniem Fjodor Klondyke. Zo’n 3.500 boeken schonk hij later aan de Koninklijke Bibliotheek.

Wim van Eyle werd geboren in Edam. Op jeugdige leeftijd verhuisde het gezin van drie kinderen naar de Postjeskade in Amsterdam. Zijn buurjongen was daar schrijver-dichter Henk Marsman (later bekend onder zijn pseudoniem Bernlef), met wie hij de passies deelde voor literatuur, jazz en wielrennen. ‘Eindeloos konden we over wielrennen praten en dromen, hoe goed we zouden worden als we eenmaal wielrenner waren. Thuis ontwikkelden we een Tourspel. Van alle renners hadden we afbeeldingen en al die plaatjes legden we in een stapel en gaven daar dan om de beurt een harde zet tegen’, schreef Van Eyle bij de dood van Bernlef in 2012.

Van Eyle studeerde psychologie aan de UvA en ging daarna als marktonderzoeker werken. Nadat

hij was weggegaan bij Interview – later vooral bekend als het bureau van Maurice de Hond – ging hij lesgeven in marketing en communicatie aan de hogescholen in Alkmaar en Amsterdam. Hij was echter in de eerste plaats verzamelaar. ‘Het begon met jazz’, zegt Stella Oude Elferink. ‘Hij stelde de *Nederlandse Jazz Encyclopedie* samen. Vervolgens kwam de sport en dan vooral de wielrennerij. En als laatste was er de misdaadliteratuur.’

Van Slogteren: ‘In 1998 besloot ik een biografie over Peter Post te gaan schrijven en hoorde ik van zijn archief. Ik klopte bij hem aan in St. Maarten en wat ik te zien kreeg, tart iedere beschrijving. Meterslange tot aan het plafond reikende schappen vol met wielersboeken, wielersfoto’s, videobanden, *you name it, he got it*’, zegt hij. Hoewel Van Eyle grote delen van zijn verzamelingen weggaf, begon hij ook telkens weer opnieuw, waardoor zijn archief enorm bleef.

Peter de Waard